

РЕШЕНИЕ

№ 6020

гр. София, 28.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 01.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **839** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), във вр. чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от Д. Г. К. от [населено място] срещу Заповед № РД-09-50-896/03.08.2009 г. на главния архитект на Столична община, в частта ѝ, с която е одобрено изменение на плана за регулация на м. „Б.“, кв. 82, УПИ XXI-262 и XXII-262; обособяване на нов УПИ XXI-262 „За супермаркет и офиси“.

Жалбоподателят релевира доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като сочи, че застояването на супермаркет, складова база и офиси е незаконосъобразно, тъй като този парцел е отреден за жилищно застрояване, а не за промишлено такова. В този смисъл настоящия съдебен състав намира, че жалбоподателят оспорва промяната на предназначението на процесното УПИ, което е извършено с одобреното с процесната заповед ИПР – предмет на настоящото производство.

Ответникът – Главния архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ц., изразява становище за неоснователност на подадената жалба.

Заинтересованата страна [фирма] чрез пълномощника си адв. Д. моли да бъде отхвърлена жалбата.

Административен съд – София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените от страните доводи, приема за установено от фактическа страна следното: Първоначално съдебното производство е започнало по жалба на Д. Г. К. от [населено

място] срещу Заповед № РД-09-50-896/03.08.2009 г. на главния архитект на Столична община. С протоколно определение от 01.12.2011 г., е оставена без разглеждане подадената жалба от Д. Г. К. против Заповед № РД-09-50-896/03.08.2009 г. на главния архитект на СО, в частта ѝ, с която е одобрено ИПЗ на кв. 82, м. „Б.“, УПИ XXI (нов) и е прекратено производството в тази му част. Видно от представеното по делото съобщение, жалбоподателят е получил препис от протокола на 06.12.2011 г. лично, като до настоящия момент определението на съда не е обжалвано. С протоколно определение от 01.12.2011 г. е оставена без разглеждане и подадената жалба от Н. Б. Д. и В. М. Д. против процесната заповед и е прекратено производството в тази му част.

Производството пред административния орган е образувано по заявление вх. № ГР-94-М-161/26.10.2006 г., подадено от управителя на ЗС [фирма] до главния архитект на СО за даване на разрешение за изработване на ПУП с отреждане за обществено обслужване – магазин, склад и офиси, за УПИ XXI и XXII-262 в кв. 82 м. „Б.“, район С., [населено място]. Видно от приложеното към заявлението мотивирано предложение, с него е поискано изменение в ПУП –ПРЗ, като УПИ XXI-262 и УПИ XXII-262 се обединяват в нов УПИ XXI-262 с отреждане „За супермаркет и офиси“. Към заявлението са приложени Нотариален акт № 70, т.ІІ, рег. № 3065, д. № 227/2006 г. и Нотариален акт № 71, т.ІІ, рег. № 3066, д. № 228/2006 г., от които се установява, че [фирма] е собственик на УПИ XXI-262 и УПИ XXII-262 от кв. 82 по плана на [населено място].

Заявлението е било внесено за разглеждане в ОЕСУТ, който с решение по т. 5, взето по Протокол № ЕС-Г-52/19.05.2009 г., допълнен с решение по т. 19, взето по Протокол № ЕС-Г-75/14.07.2009 г. е приел проекта и не е уважил подаденото възражение № АС-94-00-499/09 от собствениците на ПИ 253. Прието е, че по отношение на функцията на новопредвидената сграда – тя е допустима, съгласно ЗУЗСО за жилищните устройствени зони.

Въз основа на така установеното е издадена оспорваната в настоящото производство заповед, с която е на основание чл. 129, ал.2, чл. 136, ал.1, чл. 134, ал.2, т.2 и т.6 и Приложение към чл. 3, ал.2 от ЗУЗСО е одобрено изменение на ПР на м. „Б.“, кв. 82, УПИ XXI-262 и XXII-262; обособяване на нов УПИ XXI-262 „За супермаркет и офиси“ и изменение на ПЗ на кв. 82, м. „Б.“, УПИ XXI (нов), съгласно приложения проект.

По делото не са представени доказателства оспорваната заповед да е съобщаване на жалбоподателя. По делото е представено известие за доставяне (л. 165), на гърба на което е записано „Д. Г. К., получил 06.10.2009 г.“. От така изписаното не е ясно какво е получил жалбоподателя на тази дата и дали е получено посоченото в известието за доставяне писмо. Въпреки изричните указания на съда в тази насока, ответника не ангажира допълнителни доказателства за надлежното съобщаване на процесната заповед на жалбоподателя, поради което настоящият съдебен състав намира, че жалбата е подадена в законоустановения срок.

Видно от приетия като доказателство по делото нотариален акт № 169/1993 г. (л. 58), жалбоподателят се легитимира като собственик на идеални части от УПИ XII-253, кв. 82, м. Б., [населено място]. Видно от графичната част към оспорваната заповед, УПИ XII-253 е съседен на имотите, предмет на процесния административен акт. Назначената, изслушана по делото и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещо лице архитект, дава заключение, че с процесната заповед се обединяват два УПИ от действащия РП одобрен със Заповед № РД-09-86/02.06.1989 г., а именно УПИ XXI-262 и УПИ XXII-262 в нов УПИ XXI-262. Извадка от този план,

в частта отнасяща се до процесните имоти е приложен по делото (л. 91). Вещото лице е констатирало, че предназначението на тези УПИ по действащия ПУП е за жилищно застрояване, а с новопредвиденият ПУП, УПИ XXI-262 е предвиден за „Супермаркет и офиси”, т.е. предназначението се променя.

В съответствие с чл. 218, ал. 2 от ЗУТ, съобщение за оспорването е обнародвано в ДВ бр. 79/11.10.2011 г., като в указания срок не са подадени заявления за конституиране на заинтересовани лица в производството.

Въз основа на тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима.

Според разпоредбата на чл. 131, ал. 1 от ЗУТ, заинтересувани лица при съгласуването и одобряването на устройствени схеми и планове и техните изменения са собствениците и носителите на ограничени вещни права според данните от имотния регистър, чиито недвижими имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на ПУП. Като неособственик на имотите, непосредствено засегнат от изменението на ПУП-ПР, жалбоподателя не е заинтересовано лице по смисъла на чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ да го обжалва. Той обаче е заинтересовано лице в хипотезата на чл. 131, ал. 2, т. 4 от ЗУТ, тъй като е налице промяна в предназначението на имота, различно от това по действащия до изменението РП.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Със Заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. на кмета на СО, цитирана в оспорваната заповед (л. 12-16 от делото), са предоставени на главния архитект на СО функциите по одобряване на ПУП по чл. 129, ал.2 от ЗУТ.

Предвид изложеното и като извърши проверка на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и в установената форма; при издаването на му не са допуснати съществени нарушения на административно производствени правила; процесната заповед в обжалваната и част е в съответствие с материалноправни разпоредби и целта на закона.

Влезлите в сила подробни устройствени планове (ПУП) могат да се изменят на основанията, посочени в чл. 134, ал.1 и ал. 2 от ЗУТ. В заповедта за ИПР е посочено като конкретно законово основание за изменение на действащия ПУП разпоредбата на чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ (съгласно която влезният в сила ПУП може да се изменя, когато има съгласие на всички пряко заинтересовани собственици). В настоящия казус е налице приложното поле на цитираната норма. В тази връзка следва да се има предвид, че приложимите материално правни норми следва да се тълкуват в тяхната взаимна обвързаност, а не изолирано, предвид което разпоредбата на чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ в приложимата им към датата на издаване на заповедта редакция следва да се тълкува във връзка с тази на чл. 131, ал. 2, т.1 ЗУТ и одобряването на устройствени планове на това основание да се извършва със съгласието на собствениците и носителите на ограничени вещни права в имотите, предмет на самия план. В този смисъл е и последната законодателна промяна на чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ - ДВ бр. 87/10 г. Одобреното изменение на плана логично се обосновава с тази хипотезата на закона, понеже съществува съгласие за целта на всички пряко заинтересувани собственици за изменение на действащия ПУП, тъй като от представените по делото нотариални актове процесните УПИ са собственост на ЗС [фирма]. Като е налице такова съгласие, се е осъществила и положителната материална предпоставка по чл. 134, ал.2, т.6 от ЗУТ

за одобряване на изменението в плана. За казуса не са налице отрицателни материалноправни предпоставки, изключващи правомощието на административния орган да одобри изменението на плана, и само по себе си, недаденото съгласие за целта от незаинтересовани собственици, не е правоизключващо нареденото одобрение действие. Последващите действия, извършени в съответствие с чл. 124 и чл. 128 от ЗУТ, изработен е проект, който е разгледан и приет от ОЕСУТ, обсъдени са постъпилите възражения, сочат, че няма допуснати съществени нарушения на уредената в закона процедура.

В оспорваната заповед е посочено като правно основание и чл. 134, ал.2, т.2 от ЗУТ, в съответствие с който се допуска изменение на действащия ПУП когато кадастралният план или кадастралната карта съдържа съществени непълноти или грешки, които налагат изменение на действащия подробен устройствен план; в този случай изменение на подробния устройствен план се допуска, след като се допълни, съответно поправи, кадастралният план със заповед на кмета на общината или се допълни, съответно поправи, кадастралната карта по реда на Закона за кадастъра и имотния регистър. По делото не бяха представени доказателства в тази насока. След като от доказателствата по делото е установено по безспорен начин, че заповедта е издадена на основание чл. 134, ал.2, т.6 от ЗУТ и въз основа на протоколното решение на ОЕСУТ, неприцизното изписване на нормата на чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ не съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила водещо до отмяна на заповедта.

От приетата по делото СТЕ се установява, че процесния имот попада в жилищна устройствена зона Жм по ОУП на СО, устройствена зона с преобладаващо застрояване с височини до 10 м. Това се установява и от графичните материали по делото. Промяната на предназначението на отделни имоти в жилищни територии, в конкретния случай - отреждането на такъв имот за "Супермаркет и офиси", е допустимо с оглед разпоредбата на чл. 17, ал. 1, т. 2 и ал.2, т.1 от Наредба № 7 за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Ето защо възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

В заключение, по изложените по-горе съображения, съдът приема за установено по делото, че обжалваният административен акт е материално законосъобразен, издаден е от компетентен орган, в съответната форма и при спазване на процедурните правила по издаването му. Налице е и съответствие с целта на закона, понеже административният орган, издавайки оспорената заповед, е упражнил предоставеното му публично субективно право именно за осъществяване на интереса, за който е установено от закона. Поради това и на основание чл. 172, ал.5, пр. последно от АПК, жалбата срещу оспорената заповед следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 36 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Г. К. от [населено място] срещу Заповед № РД-09-50-896/03.08.2009 г. на главния архитект на Столична община, в частта ѝ, с която е одобрено изменение на плана за регулация на м. „Б.“, кв. 82, УПИ XXI-262 и XXII-262; обособяване на нов УПИ XXI-262 „За супермаркет и офиси“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б..

СЪДИЯ: